

השערויה שבמרכזה עומד הפרופסור בן־סירא אופיינית לשיטה כולה. היא קוראת לגניבה. התירוצים שהושמעו להצדקת הגניבות גרועים אף מן הגניבות עצמן. הם מעידים על ריקבון

שלם באופן גלוי, ולא מתחת לשולחן. הכסף הזה ישמש בחלקו גם לשיפור השרות.

● בתוכנית האחרונה של מוקד בטלוויזיה ניסו רופאים בכירים להגן למעשה על הרפואה השחורה ולהציג ריקה — כל אחד בדרך שלו. יו"ר ארגון הרופאים עובדי־המדינה, הר"ר אריה אורנשטיין, הראה לעם ישראל תלוש־משכורת, שהסכום הועם הנקוב בו היה אמור להצדיק את קבלת ה־תשלום הנוסף, הפרטי, לרופאים העובדים בבת־חולים ציבוריים. גם מי שלא הסכים במלואו עם עמיתו, הר"ר יהושע וייסבורט, הצדיק בסופו של דבר את זכותו של רופא לעסוק ברפואה ציבורית וברפואה פרטית בעת ובעונה אחת.

העבריינים הללו ידועים למישרד־הבריאות ולהנהלות קופות־החולים, אין הם נענשים.

מי שיכול — שישלם!

אחד משני משני התנאים לקבלת רשיון לעסוק ברפואה הוא שעל המקבל להיות אדם הגון. כל הרופאים הללו, שהאשמו ונקנסו על־ידי שילטונות מס־ההכנסה — אינם בני אדם הגונים. אין הם עונים לדרישה הראשונה של חוק הרופאים, אך הם ממשיכים בעיסוקם, ורובם ממשיכים גם לנהל מחלקות ולהיות מחנכים בבת־ספר לרפואה. כך שהם מעבירים

בבת־חולים בארץ ונקנסו על־ידי שילטונות מס־ההכנסה והמישטרה מספר רופאים בכירים, על עבירות קשות: ● בבית־חולים רמב"ם בחיפה — רופא־עניים בכיר, רופא אונקולוג בכיר, רופא כירורג בכיר. ● בבית־חולים רוטשילד בחיפה — אורתופד בכיר.

המתבקשים: הפרופסור לא הושעה מעבודתו, לא נשלל ממנו אף לתקופה קצרה רשיונו לעסוק ברפואה, לא הוק' מה כל ועדה, לא של משרד־הבריאות ולא של קופת־החולים כדי לחקור את מעשיו, למרות שהיו סימנים ברורים של נוהלים פגומים בין כותלי בילוני־סון, ולא רק בתוך בית־חולים זה. איני מתפלא על כך שרופא מכובד,

דמיין לעצמנו את התסריט הבא: אחרי שהוכחה אשמתו, קם שודר בנק מספלי־הנאשמים ומבקש לזכותו בטענות שהוא הלך לשרוד בנק כי הוא אחד ממעוטי־היכולת, ועליו לפרנס את משפחתו. אחריו מביאים לבית־המישפט נאשם שרצח קשיש, בגלל רצונו לצפות בטלוויזיה ציב־עונית הנמצאת אצל הקשיש, והחסרה לו. (הקשיש כבר ממילא לא רואה טוב, אומר הרוצח, ולי המכשיר נחוץ יותר). אחריו מביאים בחור צעיר שאנס כמה צעירות, וגם הוא מבקש ויכיר בטענה שהוא מכוער ונשים אינן נענות לחיזוריו.

מעצרו של הפרופסור יצחק בן־סירא, מנהל מחלקת־העניים בבית־חולים של קופת־החולים הכללית בילינסון בפתח־תיקוה וההסברים שהוא נותן למעשיו מזכירים את אותן שלוש הדמויות הרמיוניות.

הפרופסור יצחק בן־סירא חשוד ב־גניבת קרניות־עיניים שנועדו לחולים בבילינסון ובהשתלתם לחולים פ־טיים בבית־חולים הפרטי מדיקל סנטר בהרצליה.

הפרופסור בן ה־49, בוגר הפקולטה לרפואה באוניברסיטה העברית בירושלם, התמחה בבית־חולים הדסה ברפואת־עיניים. בכל הופעותיו בכל־התיקשות — במבט בלי־שבת בטלוויזיה, ובראיונות שהעניק לע־תונות — לא הודה בן־סירא באשמה אלא רק בעובדות, ולמעשה הצדיק את עצמו בטענה ש־נכון שהרופא חסר כסף — אבל גם היצאתי ראייה של חולים! חוץ מזה אין הוא רואה את עצמו כחריג.

התקדמות בפשע

לפני מעצרו הנוכחי נעצר בן־סירא על־ידי שילטונות מס־ההכנסה, באשמת הונאות וקבלת שוחד תמורת העדפת חולים פרטיים על־פני חולים ציבוריים, וזאת בבית־חולים ציבורי. הכריז הפרופסור: "לגבי העדפת החולים הפרטיים — אם זה נכון או לא זה לא ענייני, אף לא פגם אתי או מוסרי."

במקרה־המדינה העביר לפני שלושה חודשים לקופת החולים הכללית רוח־ביניים ובו קביעות חמורות על בן־סירא ומחלקתו. ברוח נאמר כי חלק מהליקויים הם, כנראה, תוצאה של פרקטיקה פרטית, שלה מקדיש בן־סירא חלק ניכר מזמנו.

בשנה האחרונה הוגשו תלונות נגד מחלקתו של בן־סירא, שכללו בין היתר האשמות של תשלומים מתחת לשולחן. בעיקבות התלונות האלה ומעצרו הראשון של בן־סירא לא נקטה הנהלת קופת־החולים הכללית את הצעדים

● יו"ר ההסתדרות הרפואית, הר"ר רם ישי, תמך בהופעותיו האחרונות בפרקטיקה פרטית בתוך בתי־חולים הציבוריים, ובזכותם של הרופאים לאשפו חולים פרטיים במיטות בתי־החולים הציבוריים. הוא טען ש־כיום יש בין כה וכה מחלקות שבהן כ־80% מהחולים הם פרטיים, אז למה לתת לרופאים להרגיש כעבריינים?"

הווילה של בן־סירא בפתח־תיקוה גם לאנס של נשים יש תירוץ טוב!

● באותו נימוק השתמש גם המנכ"ל הקודם של משרד־הבריאות, הפרופסור ברוך מורן, באמרו ש־בכל בית־חולים יש פרקטיקה שחורה, ויש להבטיח על־ידי מתן זכות לרופאים לקבל חולים פרטיים בבית־חולים ציבורי.

זכויות יתר

בין הנימוקים המצדיקים מתן זכות לרופאים בכירים לגזול כסף בגלוי מן הנוקדים לטיפול והמבטחים בקופות־חולים, מופיע הנימוק ש־רופאים אלה היו מקבלים הרבה יותר כסף בחו"ל עבור עבודתם.

שמותר לאצולת־הרופאים לעבור על החוק, וכי החוק אינו קיים לגביהם. הנה כמה דוגמאות המוכיחות כיצד נוצר רושם זה:

● פוליטיקאים אחרים מציגים את בעיית הרפואה השחורה כאילו מי שמדבר על "רפואה שחורה" ומתריע על השחיתות ברפואה — פועל נגד הקיימה ברפואה, ואינו מאפשר לרופאים ה"מוכשרים" להתפרנס היטב.

● נציג ההסתדרות הרפואית, הר"ר שמואל פרידמן, הכריז בתגובה על החלטתה של שרת־הבריאות, שושנה ארבל־אלמוליו, להילחם ברפואה השחורה: "מי שיכול לשלם — שי-

● בבית־חולים איכילוב בתל־אביב — קרדיולוג בכיר. ● בבית־חולים בראזיל באשקלון — אורתופד בכיר.

● רופא־עניים בכיר ברחובות. ● בבית־חולים וולפסון בתל־גיבורים הסתבר רופא עם שילטונות מס־ההכנסה. ● בבית־חולים הדסה עין־כרם בירושלים — רופא אונקולוג בכיר. ספר עבה לא היה מספיק כדי לפרסם את כל שמותיהם של הרופאים שלקחו שוחד עבור העדפת חולים בבית־חולים, ושלא שילמו מס־ההכנסה עבור עבודתם בקליניקות פרטיות. אך מה שמדאיג במיוחד הוא שלמרות שכל

המשמש כמעט סמל לחברה הישראית אליה כרופא מצליח ומתקדם, הגיע למה שהגיע: גנב בבית־חולים ציבורי קרניות־עיניים, רכוש ציבורי, מכר או תן ושילשל לכיסו עשרות אלפי שקלים. זוהי פשוט "התקדמות" בפשע המתרחש בין כותלי בתי־חולים, פשעים שעבורם אין נענשים. לפני כשנה נגנבו בבית־חולים שיבא בתל־ישראל כליות, כפי שגילה אז העולם הזה, והוועדה שהוקמה לבדוק את הפשע הזה חיפתה על הרופא הבכיר שהיה מעורב במעשה. הרופא לא הושעה מעבודתו, לא נשלל ממנו רשיון־העבודה. בשנתיים האחרונות בלבד הואשמו